

РЕШЕНИЕ

№ 6440

гр. София, 16.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 19.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **5439** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на Л. З. Г., депозирана чрез адв. К. П. от САК срещу Национална агенция по приходите /НАП/, с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ - обезщетение за вреди , произтичащи от незаконосъобразен акт – Разпореждане, изх. № С190022-137-0004510/13.05.2019г. на публичен изпълнител А. Х..

С исковата молба се претендира обезщетение за имуществени вреди в размер на 400 лева, представляващи заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение за защита и процесуално представителство, като върху тази сума се претендира заплащане на законната лихва, считано от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, както и на направените в настоящото производство разноски - държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение.

Ищецът Л. З. Г. не се явява в съдебно заседание. Представява се от адв. П., която поддържа исковата молба и в хода по същество моли да се уважи, като представя писмени доказателства и оспорва отговора на исковата молба.

Ответникът – Национална агенция по приходите, в представен писмен отговор и в съдебно заседание, чрез процесуален представител оспорва предявения иск, като неоснователен и недоказан. Прави възражение относно размера на претендирания адвокатски хонорар. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение, че исковата молба е основателна и доказана, като счита, че следва да се присъди на ищцата обезщетение за имуществени вреди в посочения размер.

Доказателствата по делото са писмени, като са приобщени представените с исковата молба писмени доказателства, както и представените от адв. П. доказателства в съдебно заседание.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното.

От представения по делото договор за правна защита и съдействие от 10.06.2019г., сключен между ищеца и адв. К. П. от САК, се установява, че същият има за предмет: изготвяне и подаване на жалба срещу Разпореждане, изх. № С190022-137-0004510/13.05.2019г., с което публичен изпълнител А. Х. е отказала да прекрати производството по принудително събиране на установени задължения по ИД № 22030007645/2003г., в размер на 14 625, 83 лв. Съгласно договора уговореното възнаграждение на адв. П. е в размер на 400/четиристотин/ лева, платено изцяло и в брой. Адв. П. е осъществила правната защита на доверителя си, съгласно клаузите на договора, като срещу разпореждането е депозирана жалба и е проведено производство по реда на чл. 266-267 от ДОПК.

С решение № ПИ-232/24.04.2021г., издадено от и.д. директор на ТД на НАП-С. е отменено по жалба на Л. З. Г., ЕГН [ЕГН], чрез адв. К. П. Разпореждане изх. № С190022-137-0004510/13.05.2019г., издадено от А. Х. - главен публичен изпълнител в дирекция“Събиране“ при ТД на НАП-С..

По настоящото дело ищецът се представлява от адв. К. П., надлежно упълномощена, съгласно сключен договор за правна защита и съдействие от 22.05.2020г., в който е отразено, че е договорено заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 400 (четиристотин) лева в брой, с отразяване, че е изплатен изцяло в брой. Представен е и списък с разноски по реда на чл. 80 от ГПК пред настоящото производство, които за заявени в размер на 410.00 лева.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от правна страна следното:

Искът е допустими, доколкото е предявени от надлежна страна, с установен правен интерес и се основава на отменено при обжалване по административен ред Разпореждане изх. № С190022-137-0004510/13.05.2019г., издадено от А. Х.-публичен изпълнител в дирекция“Събиране“ при ТД на НАП-С..

Разгледан по същество, е основателен, по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност. За да бъде реализирана отговорността на държавата или общините за вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва при условията на пълно и главно доказване ищецът да установи наличието на следните предпоставки:

1.Наличие на незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган при или по повод на административна дейност. Съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 1 от АПК, иск може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред. При вреди от незаконосъобразни действия/бездействия, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

2. Наличие на реална вреда (имуществена и/или неимуществена), настъпила за ищеца;
3.Наличие на причинно-следствена връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

При липсата на която и да е от посочените предпоставки, не може да бъде реализирана отговорността на държавата и общините по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. С оглед разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице.Следователно имуществената отговорност по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е обективна, безвиновна.Съобразно разпоредбата на чл.205 от АПК исквете се предявяват срещу юридическото лице, от чийто незаконосъобразен акт са причинени вредите.

В случая искът е предявен срещу надлежен ответник – Национална агенция по приходите , юридическо лице (ЮЛ) , в състава на което се включва органът, издал отмененото Разпореждане.

Съдът приема, че в конкретния случай са налице и трите предпоставки по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника.

Налице е отменено Разпореждане № С 190022-137-0004510/13.05.2019г., издадено от А. Х., на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП, отменено с Решение № ПИ-232/24.04.2019г., издадено от И.Д. Директор на ТД на НАП С., при което е установено наличието на първата изискуема предпоставка за ангажиране отговорността на ответника по чл.1,ал.1 от ЗОДОВ.

Във връзка с обжалването на посоченото Разпореждане, ищецът е извършил разходи за ангажиране на адвокат, за защита и осъществяване на процесуално представителство по обжалване на Разпореждането пред директора на ТД на НАП С., което е реализирано от адв. К. П. от САК. Договореното и изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400.00 (четиристотин) лева представлява имуществена вреда за ищеца, която е в пряка причинна връзка с отмененото от директора на ТД на НАП С. разпореждане, при което е установено наличието на втората и третата предпоставка по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника.

Съдът счита, възражението на ответника, развито в представения писмен отговор за неоснователност и недоказаност на предявената искова претенция за неоснователно.

От представения договор за правна защита и съдействие, сключен между ищеца и адв. П. е видно, че договорения размер на адвокатското възнаграждение от 400 лв. е изплатен изцяло и в брой, като договорът служи като разписка за извършеното плащане на договорената сума. В производството пред директора на ТД на НАП С., пълномощникът е осъществил длъжимата се правна защита в пълен обем, като е извършил действия по изготвяне на жалба против Разпореждане на публичен изпълнител при ТД на НАП, като е депозирал жалбата против разпореждането. Същата е подадена в срок и въз основа на тази жалба е образувано производство по реда на чл. 266-267 от ДОПК, в което с решение № ПИ-232/24.04.2019г., издадено от и.д. директор на ТД на НАП-С. е отменено обжалваното разпореждане. С оглед на всички тези обстоятелства, настоящият състав приема, че договореният и заплатен адвокатски хонорар в размер на 400 лв. не е прекомерно завишен, като се отчита и обстоятелството, че договорът за правна помощ е сключен на 10.06.2019г., при действието на чл.18, ал.2 от Наредба № 1/9.07. 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгласно който размерът на адвокатското

възнаграждение е не по-малко от 300 лева. За ищеца не е налице друг ред, по който да претендира възстановяване на извършените разходи за обжалване на процесното разпореждане, освен в настоящото производство по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ

Настоящият състав приема възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение в размер на 400 (четиристотин) лева, в настоящото производство за основателно, по следните съображения:

В Тълкувателно решение № 1 от 15 март 2017 г. по Тълкувателно дело № 2/2016 г. на Общото събрание на Върховния административен съд е прието, че възражението по чл.78, ал.5 от ГПК за прекомерност на платения адвокатски хонорар при несъответствие с действителната фактическа и правна сложност на делото и възможността на съда да го намали до минималния такъв, определен от наредбата по чл. 36, ал.2 от Закона за адвокатурата, е действително една от възможностите на страната, в случая държавата, да защити правата си и да не позволи на страната да бъде присъден хонорар, несъответстващ на критериите на този член от закона – "справедлив и обоснован". Посочено е още в мотивите на същото тълкувателно решение, че институтът на обезщетението от непозволено увреждане не е и не следва да се превърне в средство за неоснователно обогатяване, поради което и съдът, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.

В настоящото производство е представен договор между ищеца и адв. П. с предмет оказване правна защита и съдействие за образуване и водене на производство по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, за което е договорен и изплатен адвокатски хонорар размер на 400.00 лева.

В случая както вече се посочи, материалният интерес от водене на настоящото дело по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е в размер на 400.00 (четиристотин) лева-обезщетение за договорен и изплатен адвокатски хонорар по изготвяне и подаване на жалба срещу издаденото Разпореждане. Настоящото дело по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ не се характеризира с фактическа и правна сложност. Предвид горното, съдът приема, че договорения и изплатен адвокатски хонорар за настоящото производство в размер на 400.00 лева се явява прекомерно завишен. Съгласно чл.8, ал.1 от Наредба № 1/9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, изм. с Решение № 5419 на ВАС на РБ–бр.45/2020г., в сила от 15.05.2020г. за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението е: 1. при интерес до 1000 лв. - 300 лева.

Отчитайки всички обстоятелства, посочени по-горе, настоящият състав приема, че договореният размер на адвокатското възнаграждение за настоящото производство е прекомерно завишен и следва да намали от 400 (четиристотин) лева на 300.00(триста) лева.

С оглед изхода на спора и на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, на ищеца следва да се присъдят разноски по делото в размер на 310.00 лева, представляващи: внесена държавна такса -10.00лева и 300(триста) лв. адвокатски хонорар за настоящото производство, или общо разноски в размер на 310.00 лева.

Искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски е

основателно. Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.4 от ЗОДОВ, в сила от 29.11.2019 г. /ДВ, бр. 94/2019 г./, Съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 24 от Наредбата за правната помощ (НПП) по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лева. В случая съдът приема, че на ответника следва да се изплати възнаграждение за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100(сто)лева - минимално предвидения размер по чл.24 от НПП.

Воден от горното и на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Първо отделение, 67-ти състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите-С. да заплати на Л. З. Г. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата 400(четирисотин лева), обезщетение за имуществени вреди (адвокатски хонорар) от Разпореждане, изх. № С190022-137-0004510/13.05.2019г., отменено с Решение № ПИ-232/24.04.2019г., издадено от и.д. директор на ТД на НАП С., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 17.06.2020. - датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите-С. да заплати на Л. З. Г. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 310 (триста и десет) лева, разноси по настоящото дело, в това число 10.00 лв. държавна такса и 300.00 лева адвокатски хонорар, като отхвърля иска за разликата над 300.00 лева до 400.00 –адвокатски хонорар, като прекомерно завишен.

ОСЪЖДА Л. З. Г. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Национална агенция по приходите С. , сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд-София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

На основание чл.138, ал.3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ :